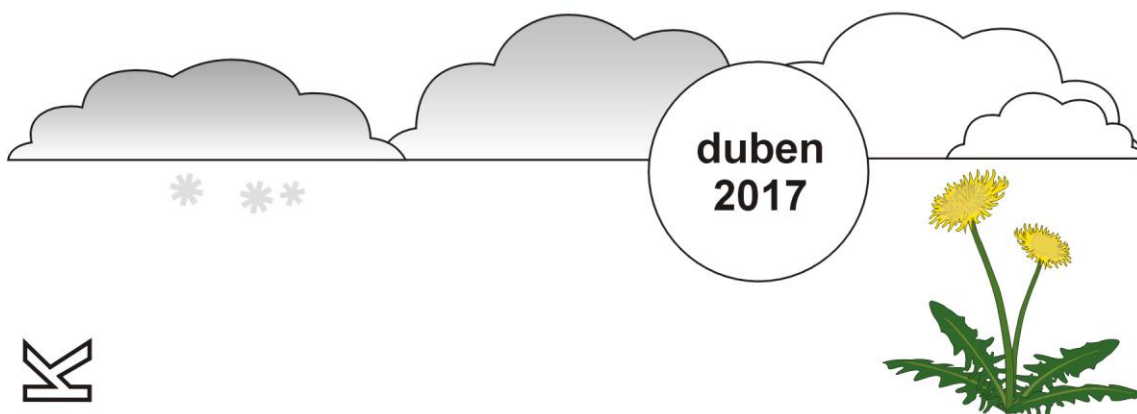

Starohobezský

S L O N

K
Í
N
D
O
V
Ú

Dubnové číslo je opět mezi vámi. I když jsme v březnu byli hodně akční, duben se nesl ve stejném duchu. Jako důkaz si pojdme přečíst ankety na téma Velikonoce či záchranáři. Zajímavé počtení nám připravili šestáci, kteří se svěřují s tím, co je dokáže otrávit.

Na téma Ach, ta mládež se rozepisují naši devátáci, abychom si v dalším čísle přečetli názory na dospělé. Zejména devátáci měli v dubnu hodně práce a velmi napnuté nervy. Finišovali totiž ve své přípravě na přijímací zkoušky.

Finišovali ale všichni žáci naší školy, a to v projektu Hejtmanův pohár. V příštím čísle napíšeme, jak jsme v rámci kraje dopadli. Jako důkaz toho, že se i učíme, slouží příspěvek paní učitelky Michlové, která nám dovolila nahlédnout do hodiny matematiky.

Budte zdraví a za měsíc se těším na shledanou.

Slon

Velikonoce

6. třída

- Pepa:** O Velikonocích nebylo nic zvláštního.
- Honza V.:** Byly dobré. Po dlouhé době jsem navštívil tetu. Byla i zábava - bratr se opil a mamka ho polila vodou.
- Monika:** Já Velikonoce neslavím, já jsem je strávila u koní.
- Veronika:** Nejhorší bylo vstávat o půl šesté ráno a nejlepší bylo to, že přišlo jen 5 koledníků. Taky mě bavilo barvit a zdobit vajíčka. A špatné bylo i počasí.
- Šimon:** Velikonoce byly hezké, ale velikonoční prázdniny krátké.
- Tadeáš:** Nijak slavné. Ve středu jsem byl na pohřbu babičky a v pátek na pohřbu dědy.
- Honza S.:** O Velikonocích nic zajímavého nebylo.
- Jan:** Pro mě byly Velikonoce stejné jako každý rok. Letos jsme je ale slavili trochu méně. Mamka upekla beránka a jeli jsme k babičce. V pondělí jsem šel koledovat a vykoledoval si hodně věcí.
- Karel:** Byly dobré, ale letos můj bratr pořád otravoval, takže jsem si jich užil jen na 30,0001 %, protože jsem se pořád zavíral v pokojíčku.
- Simča:** Byly dobré, jen jsem čekala méně koledníků. Já a babí jsme zkusily upéct beránka, ale moc se nám nepovedl. Na druhý pokus už ano. Ani počasí nebylo moc hezké, mohlo být líp.
- Irena:** Velikonoce se mi líbily. V neděli odpoledne jsme s maminkou barvily vajíčka. Protože přšelo, přišlo k nám méně koledníků než vloni. Jinak jsem byla spokojená, protože přišel s pomlázkou i můj spolužák Karel. Taky jsme s maminkou udělaly chlebičky a dort, protože jsme my Ireny měly svátek.

7. třída

- Barča:** Velikonoce se mi nelíbily. Byla jsem doma s kočkou, a když někdo přišel, tak jsem se za ni schovala. Ale stejně mi to moc nepomohlo. Nejlepší bylo, když si bratr donesl čokolády a já mu je všechny snědla.
- Sabina:** Byly stejné jako ty ostatní.
- Honza:** Velikonoční prázdniny by mohly být delší, ale aspoň jsem měl z Velikonoc nějaké sladkosti a peníze. Chodil jsem vrkat a v pondělí na malovnu.
- Eliška:** Velikonoce byly jako každý rok krásné a pohodové. Každoročně jezdíme na návštěvy k babičkám. S bratrovou přítelkyní jsme barvily vajíčka, letos

se nám pěkně obarvila. Den po Velikonocích vyhazujeme vajíčka na louku.

Bětko: Měla jsem se úžasně, protože jsem v pondělí měla narozeniny! Dostala jsem speciální dort z karlovarských oplatků. Dárky se mi taky líbily, protože jsem dostala nové pastelky. Z nich jsem měla největší radost, já totiž miluju kreslení. Ještě jsem dostala sluchátka. Sice vypadají jako tkaničky do bot, ale hlavně že fungují. Také jsem dostala voňavku. Podle mě to byly ty nejlepší Velikonoce.

Matěj: Byly o něco lepší než ty minulé.

Umíme zachránit

Jako každoročně jsme se rádi setkali se studentkami Střední zdravotní školy z Jindřichova Hradce, které v rámci své aktivní činnosti v záchranářském kroužku předvedly, jak pomáhat v krizových situacích. Na čtyřech stanovištích se tak řešila problematika krvácení, popálenin, zlomenin a resuscitace.

8. třída

Kačka: Bylo to super jako každý rok. V podstatě to bylo stejné, jen několika věcmi se to lišilo. Nejlepší byl konec – ukázka autonehody.

Kamil: I když jsem to absolvoval potřetí, bylo to dobré. Zajímavé. Byl jsem i jako figurant.

Daniela: Záchranářky se mi líbily, nejvíce resuscitace. Rozhodně jsem se dozvěděla něco nového. Ale nejlepší byly scénky na konec.

Anička: Dnešní program se mi líbil. Zopakovali jsme si to, co bereme každý rok. Doufám ale, že nebudu muset nikomu první pomoc poskytovat.

Aleš: Nejlepší bylo krvácení.

Petr: Bylo to dobré. Lepší než učení. Nejlepší byla ukázka krizových situací.

Eliška: Nejvíce se mi líbilo první stanoviště, kde jsme podávali první pomoc při krvácení. Ale i ostatní stanoviště byla fajn. Dozvěděla jsem se hodně věcí.

Tomáš: Tak bylo to dobré, rozhodně lepší než se učit. Asi nejlepší byla resuscitace.

Pep: Líbilo se mi to jako každý rok. Vždycky se těším na konec, protože ukazují scénky, jak pomáhat v krizových situacích.

Kiki: Nejvíce se mi líbilo u resuscitace a u krvácení. U obou stanovišť byly příjemné studentky. A potom názorná ukázka bouračky.

Denis: Super holky, hezké a milé. Prostě zábava. Hlavně že jsme se neučili.

Ach, ta mládež...

V dnešní době skoro každé dítě do 13 let má drahý telefon a na něm různé sociální sítě, kde vystupuje jako borec, ale gramatiku a správně složit větu neumí. Když my jsme byli na dolním stupni, měli jsme z deváťáků respekt, ale dnešní děti na nás akorát nadávají. Z tohoto důvodu nemám ráda malé děti. Protože na všechno nadávají, jsou rozmazlení a průměrné známky se jim také zhoršují. Ale proč? Protože dnešní technologie jde tak kupředu, že dnešní děti vidí nový typ mobilu a myslí si, že když mají něco lepšího, tak jsou něco víc.

Houbíny

Skoro každý dospělý si na nás – na mládež stěžuje. Že sprostě nadáváme, chodíme pozdě, po ulici řveme, ale oni když byli mladí, tak taky chodili na zábavy a taky řvali. Stěžují si, že máme nahlas puštěné písničky a že se od nás všude válejí vajgly. Ale ty na zem házejí i dospělí. Nebo když si důchodce stěžuje, že jste na něj protivný, a přitom vám jezdí v obchodě košíkem po noze. Myslím si, že my na druhém stupni jsme ještě v pohodě. Když jsme ale venku a školáček nebo prvňák nás pošle někam, budou podle mě horší než my.

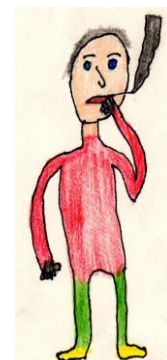
Ondra

Ach, ta mládež, je to čím dál horší. Zrovna včera, když jsem si šel do Kauflandu pro rohlíky ve slevě, vidím děti, jak kouří a pijí alkohol. Je deset ráno, nemáte snad být ve škole? Ještě ty nedopalky házejí kolem sebe. To já jsem si nikdy nedovolil. Do školy jsem chodil pořád, ze školy domů a učit se a až poté jsem šel ven sportovat. Oni jsou venku pořád a ničí cizí majetek. Ničte si zdi svých rodičů, co by na to asi řekli? Kdybyste šli raději dělat nějaký sport!

Tomáš

Sice jsem starý dědek, ale jinak jsem v pohodě. Každý den se procházím po městě a pokaždé narazím na nějakou mládež. Nedávno jsem nějaké mladé potkal v temné uličce. Kouřili a já si říkal, kde na to vzali peníze? A kde cigarety vůbec koupili? Asi u nějaké prodavačky, které bylo jedno, komu cigarety prodává. Nebo že by mladí kradli cigarety rodičům? Jednou jsem na zastávce hromadné dopravy viděl, jak mladí sprejovali po zdi. Když jsem po nich začal řvát, drze mi odpověděli, ať si jako dědek hledím svého. To jsem se rozzuřil, ale oni utíkali pryč a z dálky na mě pokřikovali. Ale já nevím co, já jim totiž nerozuměl. Takže dnešní mládež moc dobře nevidím. Většinou ničí cizí majetek, kouří, jsou zkažení a nevychovaní. Ale určitě ne všichni.

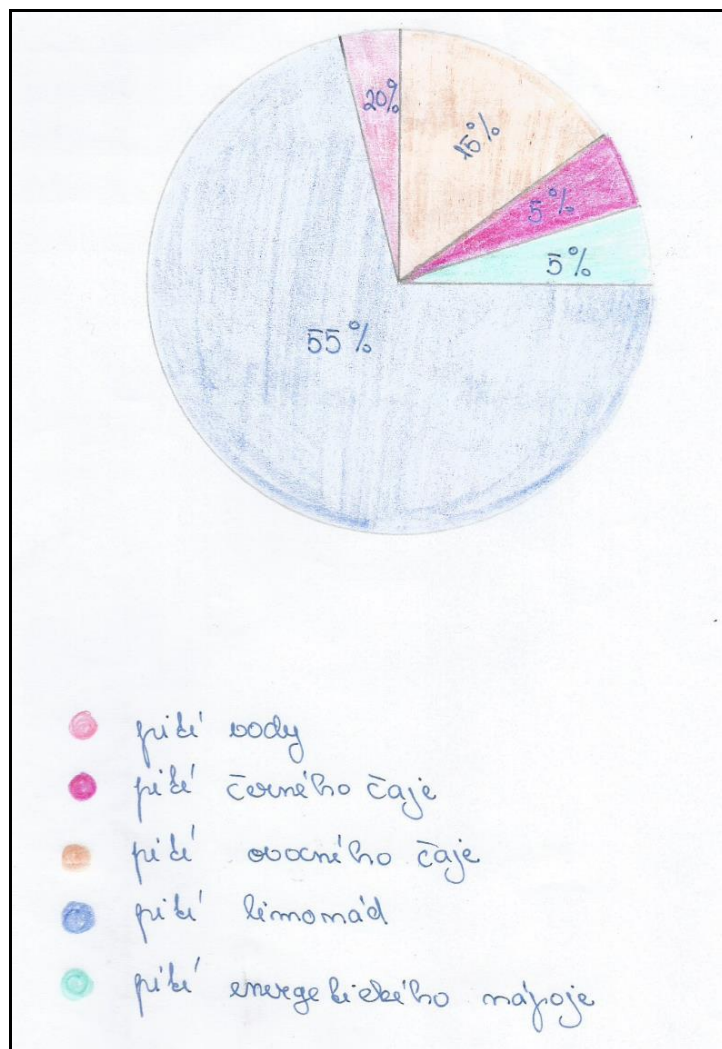
Vašek

Dnešní mládež se nechová tak, jak by asi měla. Ale všichni nejsou stejní. Štve mě, jak nás většina dospělých dává do jednoho pytle. Ano, někteří ničí veřejné prostory, chovají se nevhodně, kouří a snad i fetují. Ale ne všichni mladí jsou stejní. A toto mě štve. Já sice nejsem žádný andílek, ale že bych se choval nevhodně? Tak to ne. Nejsem vulgární ani agresivní. Ale pak někdo vidí dítě, které se chová nevhodně, a bude si myslet, že jsme takoví všichni.

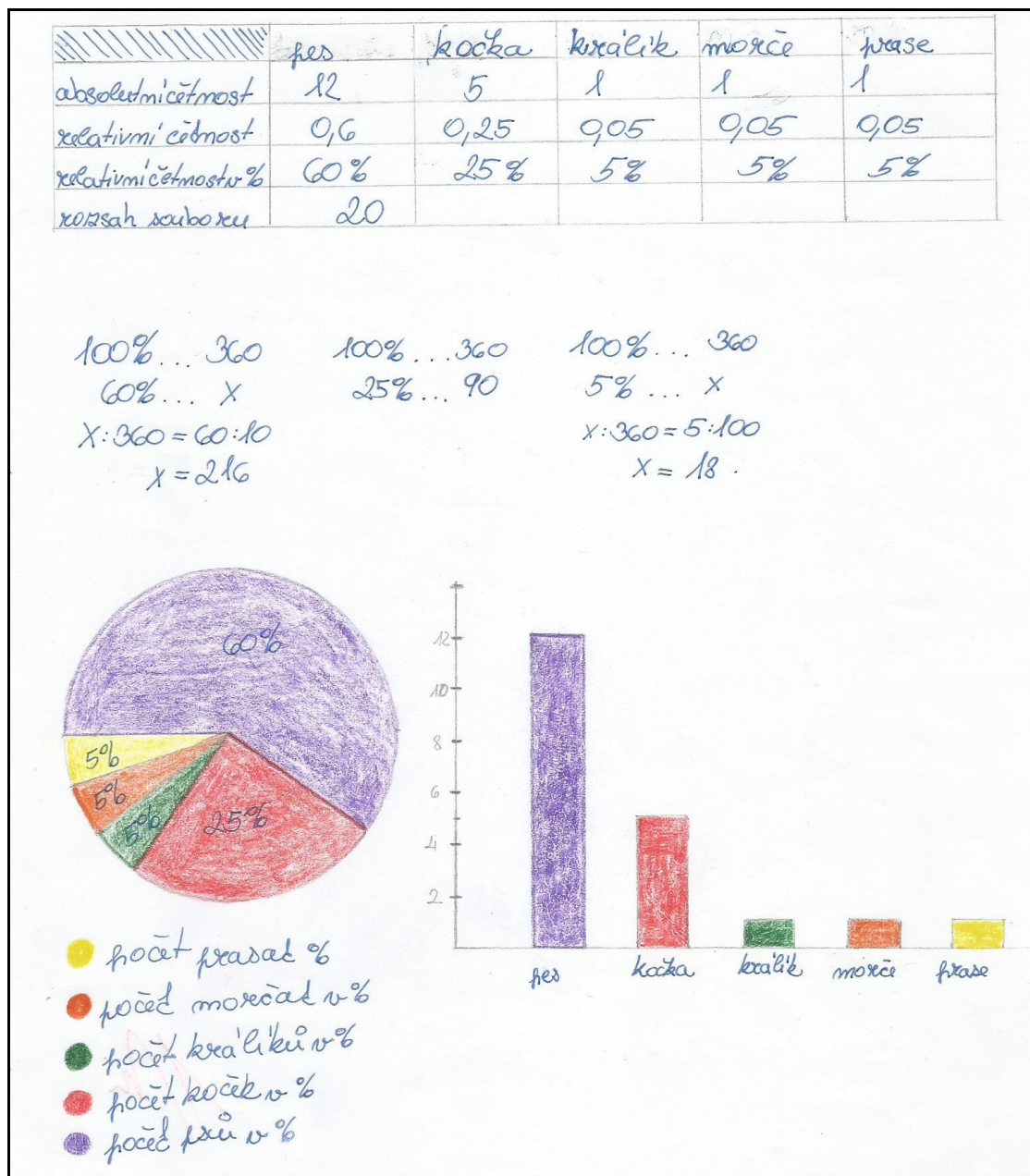
Robin

Statistika v 8. ročníku

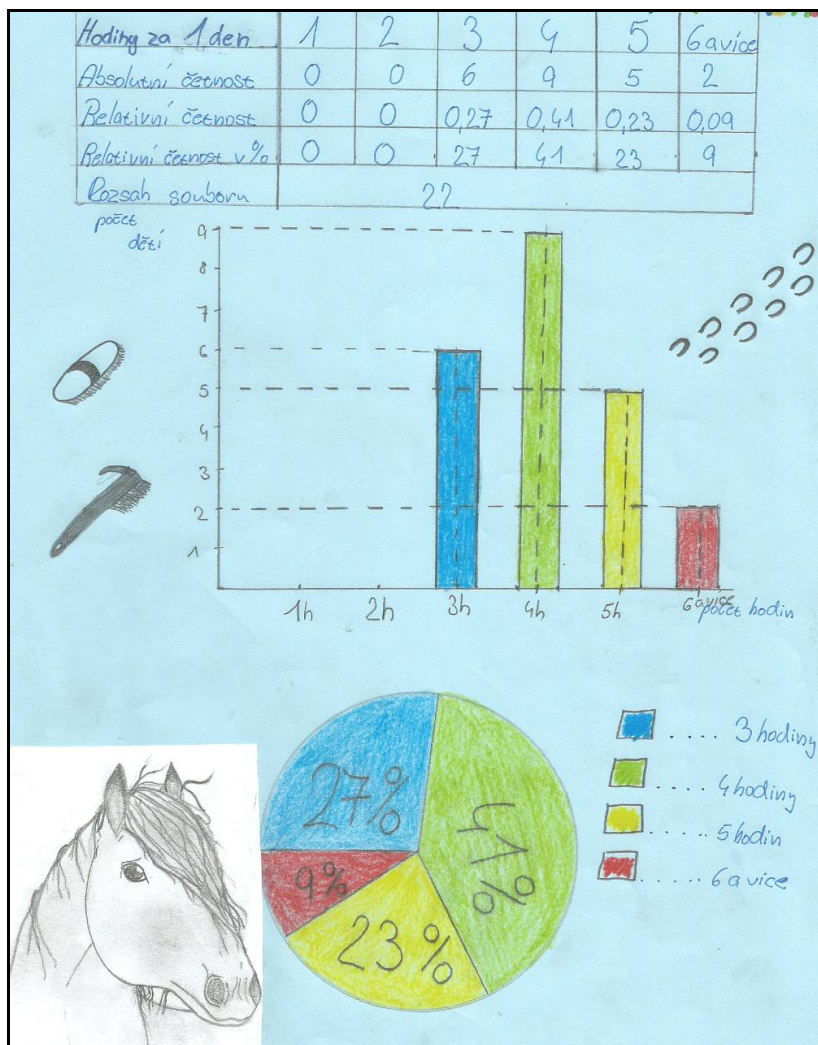
Poslední dva březnové týdny věnovali osmáci v hodinách matematiky pozornost statistice. Seznámili se s nejdůležitějšími pojmy, pronikli do základních statistických výpočtů, zabývali se praktickým využitím statistiky v běžném životě. Cizí jim není ani grafické zpracování statistických údajů, což dokázali při vytváření sloupcových a koláčových grafů. Svoje statistické znalosti a dovednosti využil každý z nich při realizaci vlastního statistického šetření na vybrané téma. S výsledky některých šetření se můžete seznámit sami.

1. Oblíbenost nápojů mezi žáky 2. stupně ZŠ a MŠ Staré Hobzí.

2. „Domáci mazlíčci“ žáků 2. stupně ZŠ a MŠ Staré Hobzí.

3. Počet hodin strávených průměrně každý den péčí o koně u členů jezdeckého klubu v Malém Pěčině.

Co mě dokáže otrávit?

Tadeáš: Škola. Když musím vstávat do školy. Když musím něco dělat.
Když musím chodit brzo spát.

Aneta: Když jsem 14 dní v kuse doma a nemůžu jít ani ven. Když si náš kocour začne vymýšlet, že chce jít domů a po pěti minutách chce jít zase ven.

Adéla: Škola, úkoly, když se hádáme s kamarádkami.

Daniela: Škola, čeština, dějepis, angličtina.

Pepík: Test ve škole, o kterém nevím. Když o víkendu dostanu práci na dlouhou dobu.

Monika: Škola, rodiče, sestra, spolužáci, lidi.

Simča: Když se s někým pohádám. Nebo dostanu ve škole špatnou známku. Když se pohádám s Anet, Adel, Verčou, Mončou, pak mě to dost mrzí.

Nebo když mi někdo něco udělá, nebo mi nadává.

Kájík: Když mi můj bratr vlezle do pokoje. Když jedeme nakupovat oblečení.

Šimon: Škola. Poznámka. Jed. Rozmlácení motorky neboli bouračka.
Ale ze všeho nejvíce škola.

Jan: Škola. Když můj oblíbený hokejový tým z NHL prohraje. Když mi někdo něco slíbí a neudělá to. Dokáže mě otrávit Šimon. Když není ve třídě dobrá atmosféra.

Honza S.: Vstávání do školy.

Irena: Mě dokáže otrávit, když mě bratr otravuje. Ještě mě dokáže otrávit to, když mi půlka třídy říká jménem po bratrovi. Taky mě dokáže otrávit špatná známka, nebo když se musím učit.

Honza V.: Když se mi zkazí plány. Když pro mě táta nepřijede, to mě dokáže otrávit nejvíce. Když mi nevyjde jet k mé holce a vše zrušíme. Když se řekne, že pojedeme na výlet, ale pak se to zruší. Když se má něco konat, třeba oslava u kamaráda, ale pak to není.

Závěrečné práce žáků 9. ročníku

Rost'a:

Z mé závěrečné práce mám smíšené pocity. Nechci nikomu křivdit, ale podle mě je to ztráta času. V této době se máme připravovat na přijímací zkoušky, a ne se starat o nějakou závěrečnou práci. Ještě to obhájit a bude klid.

Matěj:

Závěrečnou práci jsem odeslal ve čtvrtek, ale mám z toho špatný pocit, protože až bude obhajoba, tak se na to vůbec netěším.

Tonda:

Když jsem odeslal závěrečnou práci, tak jsem si neskutečně oddechl. Alespoň o jednu starost mám méně. Ještě se bude dělat prezentace, ale to už není tak hrozné. Myslím si, že se mi práce jakž takž povedla, i když to není nic moc.

Jirka:

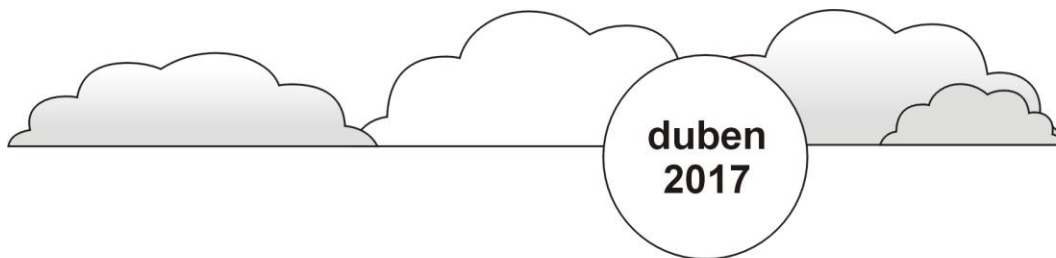
Práci jsem neodeslal, protože se mi nepodařilo dostat se na e-mail. Moje závěrečná práce nebyla těžká, ale bohužel jsem na ní úplně zkrachoval.

Eva K.:

Vybrala jsem si téma Fyzika v kuchyni. Moc mě to nebavilo. Pro mě je to zbytečnost. Nechápu, proč jsme to museli dělat.

Robin:

Práci jsem odeslal v pátek večer. Poslední úpravy jsem dodělával ještě ve čtvrtek večer. Snad to dopadne dobře.

Tomáš:

Bylo to dobré jen k tomu, že nás to připravilo na psaní seminárních prací na střední škole. Jinak mě to moc nebavilo a zabralo to dost času. Museli jsme to ale dělat všichni, a tak jsme měli stejné podmínky.

Kristýna:

Jako vždy jsem práci dělala na poslední chvíli. Dělala jsem ji několikrát, protože mě můj notebook pořád zlobil. Myslím si, že jsem měla dobré téma, které jsem ale dělala dlouho.

Ondřej:

Vůbec mě to nebavilo. V jiných městech se mi smáli, že to musím psát i na základní škole. Ještě že mám tu první část, musím udělat prezentaci, ale ta snad bude rychlejší.

Nikola:

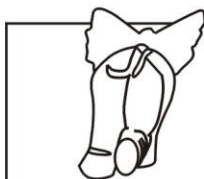
Na jednu stranu si myslím, že je to dobrá příprava na střední školu do třetího ročníku, až budu muset vypracovat závěrečnou práci. Ale na druhou stranu nemá každý k dispozici počítač, tudíž to pro někoho může být i problém.

Houbiny:

Pátek, kdy jsem měla práci odeslat, byl bláznivý. Domů jsem přijela kvůli autoškolě až v 18,00. Pak jsem zjistila, že mi nejde otevřít Open Office. Začala jsem hrozně panikařit, že to nestihnu, dokonce jsem psala paní učitelce, jestli by mi těch pár úprav neudělala ona. Nakonec jsem musela přemluvit bratra, abych to mohla udělat na jeho počítači. Rychle jsem to opravila a poslala.

Michal:

Odeslal jsem závěrečnou práci a byl jsem šťastný, protože jsem dokázal něco, co jsem myslel, že nikdy nedokážu: pracovat samostatně na práci s dohledem učitele. Ten pocit za to stojí.

tisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz

www.skolahobzi.cz